

La Fabrica
de confecții
din Sighișoara

PE DIAGRAMA ÎNTRERERII

UN AVANS DE PATRU LUNI

• Organizația U.T.C. din fabrică se înscrie, în realizarea acestui important succes, cu acțiuni și inițiative valoroase • Din cei 210 evidențiați în întrecere — 148 sînt uteciști

LA PANOUL DE ONOARE AL „SCINTEII TINERETULUI”

UTECIȘTIUL
GRIGORE CĂPRIOARĂ
(IN PAGINA A III-A)

ÎNAINTE DE TERMEN

Dind viață angajamentelor luate în întrecerea socialistă ce se desfășoară în cinstea aniversării Republicii, colectivul de constructori și montori ai Trusului de construcții industriale — Olan, care execută lucrări de dezvoltare la uzinele „Stern” din Cîmpia Turzii, a pus în funcțiune cu 6 luni înaintea termenului stabilit o nouă capacitate de producție de 2140 tone sîrmă pe an. Acest succes are la bază buna organizare a activității echipei de constructori. În același timp, prin aplicarea unor soluții constructive moderne, au fost realizate, la ridicarea noii unități, economii în valoare de 1.300.000 lei, concretizate în peste 70 tone metal, circa 80 tone ciment, 50.000 bucăți cărămizi și altele materiale.

(Agrepro)

La Fabrica de confecții din Sighișoara, sînt în desfășurare lucrările de construcție a unei noi unități de producție. În cadrul acestei construcții, s-a realizat o nouă capacitate de producție de 2140 tone sîrmă pe an. Acest succes are la bază buna organizare a activității echipei de constructori. În același timp, prin aplicarea unor soluții constructive moderne, au fost realizate, la ridicarea noii unități, economii în valoare de 1.300.000 lei, concretizate în peste 70 tone metal, circa 80 tone ciment, 50.000 bucăți cărămizi și altele materiale.

La Fabrica de confecții din Sighișoara, sînt în desfășurare lucrările de construcție a unei noi unități de producție. În cadrul acestei construcții, s-a realizat o nouă capacitate de producție de 2140 tone sîrmă pe an. Acest succes are la bază buna organizare a activității echipei de constructori. În același timp, prin aplicarea unor soluții constructive moderne, au fost realizate, la ridicarea noii unități, economii în valoare de 1.300.000 lei, concretizate în peste 70 tone metal, circa 80 tone ciment, 50.000 bucăți cărămizi și altele materiale.

PROFESIA TA

Anunțăm pe cititorii noștri-elevi că, începînd cu acest număr, reluăm rubrica de informație și orientare profesională — „PROFESIA TA”

ÎN PAG. IV

CRONICI: • Debuturi — proză
• Film • Muzică

ÎN PAG. V

ACTUALITATEA PENTRU TINERET

Proletari: din toate țările, uniți-vă!

ANUL XXVIII, SERIA II, Nr. 7277 6 PAGINI — 30 BANI MARTI 10 OCTOMBRIE 1972

STUDENTIMEA — PUTERNIC ANGAJATĂ ÎN REALIZAREA SARCINILOR STABILITE DE PARTID PENTRU ȘCOALA NOASTRĂ SUPERIOARĂ

Ne aflăm la puțin timp de la deschiderea anului universitar — eveniment marcat printr-o participare activă a studenților în realizarea sarcinilor stabilite de partid pentru școala noastră superioară. În acest context, activitatea studenților este marcată de o înaltă responsabilitate și de o puternică angajare în realizarea sarcinilor stabilite de partid pentru școala noastră superioară.

Forestier în codrii Vrancei, infruntînd cu bărbăție capriciile vremii, în elan permanent de a se depăși pe sine și recordurile muncii sale de fiecare zi.
Foto: PAVEL TÂNJALĂ

ÎNSEMNĂRI IMPERIOASA SIMBIOZĂ

de NEAGU UDROIU

Fusesem învitat, ca în altelea rînduri, să particip la o acțiune, oarecare, în fond, manifestare curentă pusă la punct de comitetul U.T.C. al unei din marile noastre uzine. De astă dată rostul acțiunii respective era să mijlocească unor specialiști, tineri uteciști și ei, vizitarea halelor întreprinderii gazdă bine utilă, producătoare de echipament modern, procedînd în același timp un mai mult decît folositor coloziu de pură meserie între oameii adunați acolo, fiecare frămîntat în felul său cam de aceleași dedesubturi, ale unei profesii deloc ușoare.

Era, mi s-a părut mie, o probă de maturitate în organizarea acelei întruniri, o vădită înțelegere a eficacității schimbului de experiență, cu foloase în ambele sensuri. Mă uitam în stînga și în dreapta mea și descoperam jef de tot tiner, și în vîrstă și în meserie, și imi încăleca sufletul răscolirea cu care puneau și își puneau întrebări, grațiate cu care oscilau între semnele de întrebare aruncate sub acoperișul atelelor, doar, doar din terenul asociațiilor de idei vor sărări soluții mai bune decît cele întrezărite anterior. Pentru că, e locul s-o spunem, gazdele nu s-au ferit la rîndul lor să așeze sub ochii vizitatorilor propriile necazuri, încrîncenarea la contactul cu problema, dibuirea pe dintr-o dată iluminată, așteptînd ecranul, măcar ceva sugestii. Și ce s-au gîndit? Să aducă de față, în acest discurs profesional ad-hoc și alți specialiști din afara cercului de vîrstă inițial stabilit. Nimic mai potrivit, de vreme ce invitații de onoare nu erau alții decît însuși șeful catedrei de specialitate de la politehnică și alți colegi ai săi, oameni cu doctoratul în buzunar, cu titluri de prestigiu.

Umirea a fost mare și ne-a trebuit vreme să realizăm situația pe care s-o numim, apelînd la un eufemism curent, jenant. Și cum ai putea să numești altfel o împrejurare în care, într-o conversație intimă pe cîteva ceasuri bune, băieții din bînci își spîrgeau capul cu fel și fel de chichite răsrîte pe drumul realizării unor produse de mare însemnătate pentru economia națională, răsucind în stînga și în dreapta cunoștințele, dar mai ales dramul de experiență agonisit în amii de atelier,
(Continuare în pag. a IV-a)

EROI AI ACESTEI CAMPANII EROICE

FOTO-CRONICA „SCINTEII TINERETULUI”

Între lucrări de la C.A.P. „Partizanii roșii” Zărnici, ploaie va fi un obstacol. Cu glugile pe cap, Maria Comana, Alexandrina Zomon, Gheorghe Florescu, Maria Dumitrescu, Florica Soare și alții, în condiții de ploaie, se ocupă de lucrările agricole. Obiectul fotografic va surprinde pe cîteva dintre tinerii de aici în momentul acoperirii ultimelor rânduri îngrijite cu profesionalism.
Foto: P. TÂNJALĂ

Vreme ploioasă și rece, drumuri de cîmp desfundate, pămînt mociros, ape adunate în bălți diforme sau care se scurg în torenți izvoiri din mijlocul lanurilor de porumb sau din culturile de sfeclă și de furaje. Și totuși cîmpurile sînt luate cu asalt de către oameni. Cu o îndrăjire testată din comun acționează pentru a aduce în depozite recolta acestui an. Efortul lor se cheamă eroism și de nici o altă dovadă nu mai este nevoie pentru a adăuga în mecanizator a adus din cîmp două remorci de furaje pentru animalele proprietate obștească sau că o echipă de cooperatori a recoltat cinci sute sau șase sute de kilograme de legume, sau că au pus în păture mai multe căruțe de porumb. Pentru că fiecare metru străbătut de tractoare pe drumurile cîmpului se reușește printr-o dăruire aparte din partea mecanizatorilor, fiecare braț de porumb verde adus în ieslea animalelor cumulează efort, fiecare cog de porumb imagăzinat este o dovadă înaltă conștiință. I-am văzut pe tinerii cooperatori de la Zărnici, Marcela Comana, Alexandrina Zomon, Gheorghe Florescu, Marin Soare, Maria Dumitrescu și Florica Sufoiu cum, cu glugile pe cap, au cărat braț cu braț, cocieni de porumb și i-au așezat în siloz. 20 de tone însoțite într-o asemenea zi este un succes. Apoi, la Sălcia, pe malul Oltului, i-am găsit pe tinerii satului, cam două sute la număr, acționînd în apa pînă la genunchi pentru a salva zece vagoane de porumb surprins

NOI ȘI ORGANIZAȚIA NOASTRĂ

Prima misiune încredințată unui utecist

Pentru întreaga evoluție a unui utecist, pentru afirmarea sa în rîndul colectivului în care activează, deosebit de importantă este, de la început, încredințarea și urmărirea modului de îndeplinire a unor sarcini concrete, a unor responsabilități distincte în cadrul organizației din care face parte, pentru că tînărul să se integreze într-un climat lucrativ, de exigență res-

ponsabilitate, angajarea sa efectivă gîndindu-și acțiunile în termenii concretizării practice.

Am urmărit transparența în față a acestui deciziv al antrenării tinerilor la viața de organizație prin contribuțiile sale, prin acțiunile menite să dezvolte spiritul de inițiativă și responsabilitate al celor mai noi membri ai U.T.C., vîrstnic cîteva organizații din Urziceni, „Vul-

can” — București. În acest context de succes, pe lângă dreptate meritațională, adesea pentru rezultatele obținute în producție, pentru valoroase inițiative, organizația U.T.C. acordă din plin și o mai mică importanță antrenării directe a noilor mem-

MARIAN GRIGORE
(Continuare în pag. a IV-a)

Bucureștiul — capitală a tehnicii și comerțului

NE GORUNESCU, secretar general al Camerei de Comerț a R.S.R.
— De fapt, manifestările din
PETRE JUNIE
(Continuare în pag. a IV-a)

O VORBĂ ÎN PLUS

de CONSTANTIN STOICIU

Cine cîntărea librării nu poate să nu fi băgat de seamă că teritoriul cărții de beletristică își împarte destul de accentuat hotearele cu spațiul destinat cărții de specialitate, științifice, tehnice ș.a.m.d. ceea ce este în mod esențial un lucru foarte bun. Ceea ce ne îngrijorează uneori este că nu prea stim cititorilor unei diviziuni normale și cit unii anumit dezinteres față de carte, față de lectura poeziei, prozei, etc. Chiar formele de expunere par și ele să reflecte acest scăzut interes. Desigur lipsa de timp, tentațiile minunate ale vieții de zi cu zi, bombardamentul mijloacelor de comunicație în masă (televiziune, radio, cinematograf, presă) pot să trimită uneori fără milă cartea la marginea preocupărilor, în rafturi înguste și sărace de bibliotecă, la colțuri de stradă, în holuri, în magazine alimentare, oriunde ne încurcă cit mai puțin, oriunde o descoperim cit mai superficial, oriunde gestul superb și sublim de a o răstăi, de a o cumpăra și citi nu ne angajează cu nimic, păstrîndu-ne pe noi departe într-o nedreaptă convingere.

Îngrijorarea legată de destinul cărții este însă veche, și cam tot de pe atunci vine spre noi și ridicarea neputințoasă din umeri, umilită în fața unui pericol care ne poate mîcina pînă la uscăciuna sufletului și, cîndva, cînd oare, nevia și dragostea de carte. Sînt mîhnit cînd întîlnesc în tramvaie tineri adînciți în pipăitul paginilor unor cărți din uitate colecții de aventuri, sînt mîhnit cînd văd adolescenți pierduți de admirație în fața benzilor desenate pornite să masacreze culmi ale spiritului, sînt mîhnit cînd aud că o carte bună picăsește și în rită. Cum s-ar putea oare explica scaderile de gust artistic, hîlîzul la bancurile nerodate din spectacole de estradă și de varietăți, flectarea semidicta la care uneori asistăm fără să vrem? Nu s-ar putea oare și astfel explica — nu și scuza — concesiile pe care unii scriitori au început să le facă aruncînd pe piață maculatură pendulînd între erotism și filozofii de cafea? Nici vorba să punem pe seama civilizației tehnice producerea unui anumit dezinteres față de cartea de literatură, ci acesta poate părea efectul unei contradicții false pe care unii cred că o descoperă între cele două noțiuni, pe seama superficialității celor care cred că pot lăsa cartea de care vorbim la o parte. Studentul electronist care își poartă cu mîndrie ignoranța, elevul de liceu care învață pe dinafară rezumatule din manual, elevul din clasa primară care buchisește benziile desenote și fiziciale de stupidă anticipație științifică nu sînt încă personaje absolut imaginare. Desigur, exagerat, dar cîți dintre noi n-au văzut cu stringere de inimă cit de primitiv și de lipsit de apărare ajunge să fie un om care și-a uitat sau n-a știut niciodată, sau n-a fost învățat niciodată, ce înseamnă și ce este dragostea de carte, de carte adevărată, de carte nobilă și sinceră. Cui să cerem mai multă grijă și înțelegere? Familiei? Școlii? Profesorilor? Tovarășilor de muncă? Tutaror? Da, cred că tutaror. Știu cit de primejdioase pot fi falsele semnale de alarmă. Și ceea ce spun aici nu poate fi socotit un semnal de alarmă ci o vorbă în plus — nu strică!

